

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 306/2026-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], zastúpeného Advokátska kancelária Prachová & Pobijak, s. r. o., Pribinova 20, Bratislava, proti postupu Mestskej časti Bratislava-Nové Mesto v konaní vedenom pod sp. zn. 13715/4097/2024/SOC/JAKA takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. mája 2026 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestskej časti ako správneho orgánu v konaní vedenom pod sp. zn. 13715/4097/2024/SOC/JAKA. Navrhuje, aby ústavný súd prikázal správnenmu orgánu v tomto konaní konať bez zbytočných prietáhov, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 16 000 eur, ako aj nárok na náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ ako invalidný dôchodca s ťažkým zdravotným postihnutím podal na mestskej časti 9. júna 2003 žiadosť o jednorazovú dávku sociálnej pomoci na úhradu mimoriadnych výdavkov vo výške 8 000 Sk na zakúpenie novej chladničky.

3. Prvým rozhodnutím správneho orgánu z 2. júla 2003 bola žiadosť sťažovateľa zamietnutá s odôvodnením, že ho nie je možné považovať za osobu v hmotnej núdzi a jednorazová dávka mu nemôže byť poskytnutá. Okresný súd Bratislava III rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu a pre jeho nepreskúmateľnosť. V poradí druhé rozhodnutie správneho orgánu z 23. februára 2004 bolo rozsudkom Krajského súdu

v Bratislave zo 14. mája 2007 zrušené pre nepreskúmateľnosť a nedostatok dôvodov. Tretie rozhodnutie správneho orgánu z 20. augusta 2007 bolo opätovne zrušené rozsudkom krajského súdu z 23. februára 2010 pre nepreskúmateľnosť. Štvrté rozhodnutie správneho orgánu z 15. marca 2010 bolo rozsudkom krajského súdu z 26. novembra 2013 zrušené z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov. Piate rozhodnutie správneho orgánu z 29. januára 2014 bolo rozsudkom krajského súdu z 28. novembra 2014 zrušené z dôvodu nesprávnej aplikácie neúčinného právneho predpisu. Správny orgán rozhodol šiestym rozhodnutím z 23. septembra 2015, ktoré bolo rozsudkom krajského súdu zo 16. januára 2018 opätovne zrušené pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Siedme rozhodnutie správneho orgánu z 3. decembra 2018 bolo zrušené rozhodnutím Okresného úradu Bratislava z 18. februára 2020. V poradí ôsme rozhodnutie správneho orgánu z 3. decembra 2020 bolo zrušené rozhodnutím okresného úradu z 21. mája 2021 pre jeho nezrozumiteľnosť, nepreskúmateľnosť a nedostatok dôvodov. Sťažovateľ podal 16. decembra 2020 na krajskom súde žalobu proti nečinnosti správneho orgánu v predmetnej veci, ktorá bola uznesením krajského súdu z 20. októbra 2021 zamietnutá, pretože správny orgán v predmetnej veci vydal rozhodnutie. V poradí deviate rozhodnutie správneho orgánu z 13. augusta 2021 bolo opätovne zrušené rozhodnutím okresného úradu z 11. januára 2023 z dôvodu nepreskúmateľnosti, nezrozumiteľnosti a nedostatku dôvodov. Krajskému súdu sťažovateľ doručil 22. novembra 2021 žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy, ktorá bola uznesením krajského súdu z 9. októbra 2024 zamietnutá.

4. Sťažovateľ opätovne 8. januára 2023 podal žalobu proti nečinnosti orgánu verejnej správy na Správnom súde v Bratislave, ktorá je vedená pod sp. zn. 7Sa/4/2023 a do dňa podania ústavnej sťažnosti o nej nebolo rozhodnuté. Sťažovateľ doručil 2. mája 2023 správnomu orgánu sťažnosť na zbytočné prietahy v dotknutom konaní. Oznámením z 20. júla 2023 ho správny orgán informoval, že jeho sťažnosť považuje za opodstatnenú. Desiate rozhodnutie správneho orgánu zo 17. júla 2023 bolo rozhodnutím okresného úradu z 23. novembra 2023 zrušené z dôvodu nepredloženia úplného administratívneho spisu správnym orgánom, ktoré znemožnilo kvalifikované preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

5. Mestská časť rozhodnutím z 20. marca 2024 žiadosť sťažovateľa zamietla, pretože nebol v rozhodnom období poberateľom dávky v hmotnej núdzi, a tak nespĺňal zákonom ustanovenú podmienku na poskytnutie ním požadovanej jednorazovej dávky. Na základe sťažovateľom podaného odvolania bolo rozhodnutie správneho orgánu z 20. marca 2024 potvrdené rozhodnutím okresného úradu z 19. augusta 2024 ako vecne správne.

6. Sťažovateľ podal 26. augusta 2024 žalobu o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu vedenú na Správnom súde v Bratislave pod sp. zn. 15Sas/33/2024, ktorú doplnil podaním zo 16. februára 2026.

7. Podaním z 28. júla 2025 adresovaným správnomu orgánu podal sťažovateľ sťažnosť na odstránenie nečinnosti správneho orgánu pri postúpení jeho podania z 28. júla 2025. Správny orgán na toto podanie reagoval odpoveďou zo 7. augusta 2025, v ktorej mu oznámil, že v jeho veci bolo rozhodnuté právoplatným rozhodnutím správneho orgánu z 20. marca 2024, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím okresného úradu z 19. augusta 2024.

II.

Argumentácia sťažovateľa

8. Sťažovateľ namieta, že predmetom preskúmaného konania nie je právne ani skutkovo zložitá vec, ktorá však má pre neho mimoriadny význam. Konanie v jeho veci trvalo takmer 23 rokov a táto dĺžka konania je neprimeraná a nezlučiteľná s požiadavkou efektívneho a hospodárneho postupu správneho orgánu. V spojení s namietanou nečinnosťou správneho orgánu poukazoval aj na to, že správny orgán nezabezpečil postup podľa § 15 v spojení s § 23 zákona č. 599/2003 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného do 1. januára 2004, podľa ktorého mal správne podľa § 20 správneho poriadku jeho vec postúpiť úradu práce, sociálnych vecí a rodiny na rozhodnutie o hmotnej núdzi sťažovateľa, tzn. že v jeho veci rozhodol vecne nepríslušný orgán. Dlhodobý spôsob výkonu verejnej správy v jeho veci poznačený opätovným vydávaním rozhodnutí správneho orgánu, ktoré boli opakovane zrušené pre ich nepreskúmateľnosť, nezrozumiteľnosť alebo absenciu dôvodov, udržiava sťažovateľa v dlhodobom stave právnej neistoty.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Sťažovateľ namieta porušenie označených práv postupom správneho orgánu, ktorý bol poznačený prietiahmi a neefektívnou činnosťou.

10. Z hľadiska namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) ústavný súd primárne uvádza, že jeho cieľom je odstránenie stavu právnej neistoty, pričom k vytvoreniu stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.

11. Ústavný súd lustráciou vo vlastných registroch zistil, že už rozhodoval o totožnej veci sťažovateľa zhodne v predmete konania, okolnostiach, z ktorých je vyvedený uplatnený nárok, aj v identite účastníkov konania. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 223/2026-12 zo 14. apríla 2026 podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietol ako neprípustnú ústavnú sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestskej časti v konaní vedenom pod sp. zn. 13715/4097/2024/SOC/JAKA. V odôvodnení uznesenia ústavný súd poukázal na princíp subsidiarity uplatňovaný v jeho rozhodovacej činnosti a v spojení s ním aj na žalobu proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa prvej hlavy štvrtej časti Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), ktorá v prípade sťažovateľa predstavovala účinný prostriedok nápravy spôsobilý poskytnúť ochranu ním označených práv.

12. Ústavný súd v uznesení č. k. I. ÚS 223/2026-12 konštatoval neprípustnosť ústavnej sťažnosti z dôvodu, že sťažovateľ sa nedomáhal ochrany svojho práva na správnom súde prostredníctvom žaloby proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 242 a nasl. SSP. V aktuálne posudzovanej ústavnej sťažnosti sťažovateľ, naopak, uvádza, že 8. januára 2023 (opätovne) podal žalobu proti

nečinnosti správneho orgánu, tentokrát na Správnom súde v Bratislave. V konaní vedenom pod sp. zn. BA-7Sa/4/2023 však správny súd do podania ústavnej sťažnosti vôbec nerozhodol, čím sa právna neistota a nečinnosť orgánu verejnej správy ešte prehĺbili. Z príloh k ústavnej sťažnosti vyplýva, že správna žaloba z 8. januára 2023 smeruje proti Mestskej časti Bratislava-Nové Mesto, teda rovnakému orgánu verejnej moci, ktorý sťažovateľ označil za porušovateľa svojich práv v tomto konaní.

13. Na základe tejto skutočnosti ústavný súd konštatuje, že ak aktuálne prebieha konanie na inom súde o právnom prostriedku, ktorý zákon sťažovateľovi priznáva na ochranu jeho práv, je ústavná sťažnosť neprípustná podľa § 132 ods. 1 (prvá alternatíva) zákona o ústavnom súde. To zakladá dôvod na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júna 2026

Libor Duľa
predseda senátu